

In De Focus helpt Hellen mensen met vragen en bedenkt ze activiteiten voor ouderen



Surinaamse Hellen Beverwaard

In Huis van de Wijk De Focus in Beverwaard werkt Hellen Geldorp op dinsdag en donderdag achter de balie. Daar helpt zij vooral mensen met uiteenlopende vraagstukken. Iedereen kan haar dáár opzoeken, niet thuis want zegt Hellen: “Je moet grenzen stellen en daarom zeg ik tegen de mensen dat ze me in De Focus kunnen vinden. Als ik dat niet zou doen zouden er de hele dag door mensen aan mijn deur staan.”

Hellen organiseert veel in de wijk

Hellen is rond haar zestiende jaar vanuit Suriname naar Nederland gekomen om te studeren voor onderwijzeres. Vele jaren heeft ze op verschillende locaties in Rotterdam geassisteerd in het onderwijs. Daar raakte ze gewend aan diverse culturen en merkte dat ze het leuk vond om mensen te helpen en om naar hun verhalen te luisteren. Sinds ze in Beverwaard woont organiseert ze veel voor de wijk. In het begin alleen voor haar eigen kinderen maar daar kwamen snel kinderen uit de buurt bij. “Die kinderen heb ik inmiddels groot zien worden en die hebben nu soms zelf al weer kinderen.”

Bloemschikken en praten tegelijk gaat makkelijker

In De Focus organiseert ze nu minder voor kinderen en meer voor ouderen. Bijvoorbeeld voor een senioren groep op vrijdagmiddag. “Vroeger waren ze druk maar nu weten ze niet meer wat ze met zichzelf aan moeten. Dus organiseer ik iets en hebben ze contact met elkaar.” Onder het genot van een kopje koffie en een koekje wordt met elkaar gesproken over een thema. Hellen vertelt: “We praten bijvoorbeeld over een land van herkomst of gewoontes en gebruiken binnen een andere cultuur. Ook de wat meer beladen onderwerpen zoals eenzaamheid worden besproken. Ondertussen zijn we dan aan het bloemschikken want als mensen iets te doen hebben gaat het praten vaak makkelijker.” Hellen ziet veel van wat er in de buurt speelt. Er leven veel mensen met problemen of mensen die zich verloren voelen in de stad of in de wijk. “Veel mensen spreken ook de taal niet, weten de weg niet te vinden naar de juiste instanties en daar help ik ze dan graag bij.”

Als je met elkaar leeft kun je beter iets doen om elkaar op te vrolijken

Beverwaard vindt ze een prettige wijk, maar de verbinding is nog niet overal. Met alles wat ze organiseert en onderneemt probeert ze daar voor te zorgen. “Bij mij in de straat zijn we er voor elkaar en helpen we een ander. Maar in

andere delen van de wijk hoor ik wel eens over ellende en ruzie. En dan denk ik, tja, als je met elkaar leeft kun je beter iets doen om elkaar op te vrolijken.”

“Iemand uit de buurt had een tijdje geen jas, en schaamde zich om naar de kledingbank te gaan. Dan zeg ik, ‘maar die kledingbank is er juist voor jou, je hebt daar recht op’. Ik heb haar toen aan de hand meegenomen naar de kledingbank.”

Meer overleg tussen gemeente en vrijwilligers

Hellen vond het fijn dat bij De Focus alles onder een dak zat. Mensen kon ze dan ter plekke meenemen naar House of Hope of het Leger des Heils. “Nu is er weer een nieuwe welzijnsorganisatie die De Focus gaat runnen en lijkt alles een eigen locatie te gaan krijgen. Het lijkt soms of van hogerhand niet naar ons geluisterd wordt.” Eigenlijk vindt ze dat er meer overleg moet zijn tussen gemeente en vrijwilligers die zich inzetten voor de wijk. Vroegerervaarde ze dat wel: “Toen zag je vaak mensen van de gemeente hier, maar dat is al een tijd niet meer zo”.

Surinaamse Hellen

Hellen Geldorp is een zus, een vriendin, een hulpverlener, een tante en een buurvrouw voor de buurt, die haar allemaal kennen als Surinaamse Hellen. “Ja dat ben ik toch? Ik ben er geboren en getogen en ben er trots op.”

“Ondertussen zijn we dan aan het bloemschikken want als mensen iets te doen hebben gaat het praten vaak makkelijker.”

Hier in de wijk wordt ik ook wel de paparazzi van de Beverwaard genoemd



Joop Barneveld Beverwaard

Joop Barneveld fotografeert al vele jaren zo'n beetje alles wat er in Beverwaard gebeurt. Niet gek dus dat hij beter bekend staat als FotoJoop. Naar eigen zeggen fotografeert hij alleen maar positieve dingen. Joop: "Geen vechtpartijen, overvallen of andere ellende!" Joop vindt het fijn dat in de wijk veel wordt georganiseerd. Zo is er voor hem veel om vast te leggen.

Alles legt hij vast

Toen Joop in 2004 een nieuwe telefoon kocht kreeg hij daar een kleine camera bij cadeau. Hij was niet eerder bezig geweest met fotografie. Nu hij eenmaal deze camera had begon hij hier en daar wat plaatjes te schieten. Hij kreeg er steeds meer lol in. Toen in hetzelfde jaar het winkelcentrum bij Joop om de hoek werd gerenoveerd, vond hij dat een leuk onderwerp voor zijn nieuwe hobby. Hij fotografeerde de verbouwing van winkels, het vernieuwen van de riolering, het aanleggen van de nieuwe weg om het winkelcentrum heen, alles legde hij vast met zijn fototoestel.

"Ja, inmiddels heb ik natuurlijk ook een andere toestel, een Canon. Een goeie camera en daar heb ik ook allemaal verschillende lenzen bij", vertelt Joop. Hij gebruikt ook vaak gewoon zijn telefoon. "Daar kun je zulke goeie foto's mee maken tegenwoordig."

Van Halloweenfeest tot kerstoptocht

Er volgde veel positieve reacties op de fotoreportages van Joop. Dat moedigde hem aan om door te gaan. Nu heeft Joop inmiddels een eigen website, FotoJoop.nl. Daarop plaatst hij alle foto's die hij maakt. Op die manier kan iedereen ze zien én ook downloaden. Zo kan hij alle positieve gebeurtenissen uit de wijk met iedereen delen. "Er was een keer een Halloweenfeest en een kerstoptocht. Dat was geweldig! Mensen kwamen zelfs van buiten de stad om het mee te maken."

Foto's verbinden

Joop kent de wijk goed en veel mensen in de wijk kennen Joop. Hij is 35 jaar geleden in zijn huidige huis komen wonen. Hij verhuisde toen naar deze grotere woning zodat zijn moeder bij hem kon wonen en hij voor haar kon zorgen. "Ik ben toen overal gaan zoeken maar niets leek te lukken. Totdat iemand mij op de Beverwaard wees. Dat heb ik toen geprobeerd en dat is gelukt. Zo lang woon ik hier dus al!"

Doordat hij er al zo lang woont komt het nu ook voor dat hij kinderen fotografeert van ouders die hij ook heeft gefotografeerd toen zij kind waren. "En dat is leuk", zegt Joop. "Want het verbindt mensen als ze elkaar zien op mijn site" Daarnaast is Joop inmiddels ook foto-wijkreporter voor Like-je-Wijk, een positief en Rotterdams nieuwsplatform.

De paparazzi van de Beverwaard

Voor Joop is de Beverwaard een wijk van rust en groen. En ook een wijk waar veel mensen met verschillende nationaliteiten wonen. Gelukkig wordt in de wijk ook veel georganiseerd door de bewoners want dat levert Joop veel foto-momenten op. Lachend zegt hij, "Hier in de wijk wordt ik ook wel de paparazzi van de Beverwaard genoemd".

"Want het verbindt mensen als ze elkaar zien op mijn site"



Er moet meer georganiseerd worden voor bewoners, jong én oud



Winkelcentrum Beverwaard Beverwaard

In Winkelcentrum Beverwaard kun je sinds twintig jaar voor al je boodschappen terecht. Er is een broodjeszaak, een drogisterij, een supermarkt maar ook een wijkhub en nog veel meer winkels te vinden. Bezoekers zijn over het algemeen tevreden met het plein maar zeggen dat het winkelcentrum met wat uitdagingen kampt. Naast de leegstand noemen het winkelend publiek en de winkeleigenaren de overlast door jongeren vervelend.

Nooit meer weg

Mohammed hoort met zijn achttien jaar bij de jongeren, maar in plaats van op het plein brengt hij de meeste tijd door in Toko Milobi, een van de winkels in het winkelcentrum. Sinds vier maanden werkt hij hier met veel plezier. Hij kent de winkeleigenaar goed en ziet in hem een goede impuls voor het winkelcentrum. Mohammed zegt dat iedereen elkaar kent in Beverwaard. Hij woont er zelf al acht jaar en wil naar eigen zeggen nooit meer weg. De vaste klantenkring die naar de toko komt, zorgt voor gezelligheid: mensen ontmoeten elkaar in de winkel en blijven geregeld langer hangen voor een praatje.

Een ruimte om te chillen

Zelf gaat Mohammed in zijn vrije tijd vooral naar het centrum van de stad. Hij vindt het dus prima dat er in Beverwaard zelf niet veel te doen is. Maar hij ziet wel dat dat voor veel jongeren een groot gemis is. "Voor jongeren is hier weinig te doen en dan gaan ze hangen. Omdat ze bij elkaar komen in groepjes stoken ze elkaar op en daar komt weer van alles uit voort. Vuurwerk op het plein bijvoorbeeld, daar kunnen de ouderen uit de buurt niet goed tegen." Hij vertelt verder: "Vroeger kon je naar De Focus. Daar was een Playstation en een studio voor talentvolle jongeren. Nu is dat weg." Volgens hem is voor jongeren een ruimte nodig waar zij elkaar kunnen ontmoeten en chillen, dan hoeven ze niet op het plein rond te hangen.

Zwaaien naar ondernemers

Angelique en Linda doen hun boodschappen op het plein en bevestigen de visie van Mohammed. Volgens Linda zou de wijk veel baat hebben bij een kinderboerderij. Volgens haar werken dieren therapeutisch. "Je wordt toch gelukkig als je een pony aait, ik wel in ieder geval." Ook Linda wil nooit meer weg uit Beverwaard. Ze komt uit Overschie maar woont nu al vijftien jaar

in de wijk. "Dit wordt een achterstandswijk genoemd maar het is net een dorpje." Linda vindt het winkelcentrum heel bijzonder. "Ik zwaai hier naar alle ondernemers omdat ik met iedereen wel iets heb meegemaakt." Angelique zegt dat het fijn is dat er veel speeltuinen in de wijk zijn maar voor kinderen ouder dan acht jaar is er niets te doen. Linda gaat hierop door: "Mijn kinderen gaan naar een hok in Ridderkerk, om te chillen, zelfs dat is hier niet."


Busje trap

De 22-jarige Alicia loopt met Angelique en Linda mee. Zij denkt dat zij bij de laatste generatie hoort die busje trap buiten op straat speelde en in het buurtcentrum terecht kon om onder begeleiding te knutselen. Nu is er niks meer voor kinderen en groeien ze op met het idee dat het normaal is om de hele dag binnen te zitten met de telefoon. De drie vrouwen zijn het er over eens dat in de wijk meer voor bewoners, jong én oud, georganiseerd moet worden. Linda: "Gewoon dat mensen bij elkaar komen. Halloween was hier geweldig maar nu organiseert niemand meer wat. In De Focus is helemaal niks meer. Vroeger had je daar knutselmiddagen en hadden we ons eigen Zomercarnaval."

Sport- en muziekactiviteiten voor jongeren

Voor de jongeren uit de wijk pleiten zij voor meer sport- en muziekactiviteiten. Ze roemen de organisatie 'Sport op Maat' omdat de initiatiefnemer hiervan zo goed inspeelt op wat jongeren willen. "Hij zou meer in de wijk moeten doen", zeggen ze eensgezind. Maar naar hun idee wordt er nu veel te weinig georganiseerd voor jongeren én ouderen in de wijk.

"Ik zwaai hier naar alle ondernemers omdat ik met iedereen wel iets heb meegemaakt."



“Jongeren kunnen terecht voor ontmoeting, ontspanning en (talent) ontwikkeling”

Urban Skillsz - Sherandel Rosa Beverwaard

Aan de rand van Beverwaard vind je Urban Skillsz: een plek waar jongeren leren zich te handhaven in de maatschappij. Het team geeft ze hiervoor de benodigde handvatten.

Op eigen benen

“Mijn bedoeling was om met een klein team het verschil te maken”, vertelt oprichter Sherandel Rosa. “Inmiddels werk ik samen met achttien man en hebben we vier locaties: drie in Beverwaard en één in Delfshaven. De vraag bleek veel groter dan verwacht.” Zeven jaar geleden richtte Sherandel Urban Skillsz op: een zorg- en welzijnsorganisatie voor jongeren die een duwtje in de rug nodig hebben. Na een baan in de jeugdhulpverlening en het jongerenwerk vond hij namelijk dat het anders kon. “Ons werk werd bepaald door iemand op een kantoor die vertelde wat wij moesten doen, maar die totaal geen feeling had met wat er op de werkvloer gebeurde. Dus ben ik het zelf gaan doen.”

Plek voor lessen

Urban Skillsz verzorgt dagbesteding voor jongeren die om wat voor reden dan ook uit het reguliere systeem zijn gevallen. “Op onze grootste locatie in Delfshaven hebben we drie lokalen, een muziekstudio, een mini-gym, keuken, een kappersruimte, noem maar op. Er is genoeg plek om lessen te geven, te repeteren en activiteiten te organiseren. Zoals boksens opvoeden: een weerbaarheidstraining waarbij je door middel van boksen werkt aan jezelf en aan het herkennen van emoties.” De jongeren komen vier dagen per week bij Urban Skillsz en starten iedere dag om half negen met een gezamenlijk ontbijt. Daarna volgen er lessen: van rekenen, gedragstraining waarbij je aan je sociale vaardigheden werkt tot het omgaan met boosheid. Maar ook trainingen die gaan over: wie ben ik? Wat wil ik? Hoe kan ik omgaan met groepsdruk, geld, seksualiteit, alcohol en drugs? Aan het eind van de dag is er een sport- en cultuurprogramma dat zich richt op talentontwikkeling.

Back to school

“Samen brengen we de jongeren schoolse vaardigheden bij”, zegt Sherandel. “Het feit dat ze weer uit een boek moeten leren, opdrachten maken, een planning volgen en taakgericht en geconcentreerd moeten werken zijn zaken die ze nodig hebben om terug te keren naar het reguliere onderwijs. Als je daar niet aan werkt is terugstromen gedoemd om te mislukken.” Om te voorkomen dat jongeren uitvallen biedt Urban Skillsz ook één op één begeleiding.

Daarbij wordt gekeken naar de thuissituatie en gedrag in de vrije tijd, in de buitenruimte en op school. “Er komen hier wel 85 jongeren over de vloer. Er is dus veel werk te doen.” Naast de dagbesteding en de één op één begeleiding biedt Urban Skillsz ook wijkgerichte activiteiten aan vanuit het jongerenwerk. Dit gebeurt in de middag, avond en het weekend. Jongeren kunnen terecht voor ontmoeting, ontspanning en (talent)ontwikkeling.

Kennismaken op straat

Sherandel doet dit werk om impact te maken en volgt daarbij zijn eigen koers. “Omdat we actief zijn in de wijk en in contact staan met de jongeren weten wij wat er speelt en nodig is.” Door een plek in de wijk te zijn waar professionals een luisterend oor bieden, jongeren uit te dagen en te corrigeren op hun gedrag heeft Urban Skillsz ook een preventieve functie. “We gaan zelf de straat op om jongeren te informeren dat ze bij ons terecht kunnen met allerlei vragen over werk, school en schulden. Door met ze in gesprek te gaan leren we elkaar goed kennen.”

Initiatief vanuit de buurt

Volgens Sherandel is de Beverwaard een dynamische wijk waar veel gebeurt. Een soort dorp met een groot saamhorigheidsgevoel. Er wordt veel geprobeerd om de wijk vooruit te helpen, maar vaak zijn projecten maar van korte duur. “Veel goedbedoelde initiatieven ebben weg, in plaats van dat we gezamenlijk iets toekomstbestendigs neerzetten.” Dus hoopt Sherandel dat de bewoners meer initiatief tonen om de wijk vorm te geven. Je kunt naar de gemeente blijven wijzen, maar beter doe je het zelf, vindt hij. “Zoals een jongen die hier om de hoek woont. Hij is een rolmodel in de wijk, dus tegen hem zeg ik: hier heb je de sleutel en maak met een groep jongeren maar gebruik van onze ruimte. Zo wordt een activiteit van een bewoner. Het enige wat wij hoeven te doen is het faciliteren.”

“Omdat we actief zijn in de wijk en in contact staan met de jongeren weten wij wat er speelt en nodig is.”